

نگاه

نه‌اردوغان، سلطان است نه پوتین، تزار

اِکِی‌آتِه

● با وجود آنکه متحدها ترکیه و روسیه از شمال حلب تا جنوب دمشق با یکدیگر در حال جنگ هستند، باید گفت بحران سوریه تنها عامل اختلاف بین این دو کشور نبوده و نیست. حاکمان آنکارا و مسکو اساسا تاریخ را به‌گونه‌ای قرائت می‌کنند که با سیاست‌هایشان گره بخورد. «رجب اردوغان» رئیس‌جمهوری ترکیه بر عثمانی‌گری تأکید و گمان می‌کند قادر است آن را از نو احیا کند. به همین دلیل به دنبال ایجاد ارتباط با مسلمانان از غرب آسیا تا چین است. حال آنکه احیای امپراتوری عثمانی منجر به همان اختلافاتی می‌شود که در گذشته نیز بین مسکو و آنکارا وجود داشت.

در این میان البته «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهوری روسیه، نیازی ندارد تا مثل اردوغان، انقلاب بلشویکی پیش از دوران خودش را زیر سؤال ببرد. اردوغان خلاف فردی به نام آتاتورک عمل می‌کند که تصاویرش هنوز همه‌جا، از خانه‌ها گرفته تا کاخ ریاست‌جمهوری و نقاط مختلف شهرهای این کشور به‌خصوص آنکارا به چشم می‌خورد. وضعیت پوتین نسبت به اردوغان بهتر است چراکه اتحاد جوامهر شوروی از هم پاشید و خطر انقلاب بلشویکی به تاریخ پیوسته است. حتی به نظر می‌رسد او در دفتر کارش تلاش می‌کند از خطاهای «بوریس یلسین» رئیس‌جمهوری پیش از خودش نیز بکاهد؛ فردی که به دنبال طرح شبهه‌برانگیز «میخائیل گورباچف» که به فروپاشی دیوارهای کمونیسم در روسیه منجر شد، بر سر کار آمد. پوتین برای خودش یک تزار است، بدون اینکه با موانعی روبه‌رو باشد اما اردوغان هنوز به مرحله سلطانی نرسیده است و مقدمه‌چینی‌هایش دردسرهای زیادی به همراه داشته است.

پوتین ترکیه را صرفا با همان نگاهی می‌بیند که کاترین دوم و دیگران می‌دیدند. تزارهایی که تلاش می‌کردند تگه‌های مختلف را درنوردند تا هر طور شده خود را به ساحل آرامش برسانند. ترکیه یکی از همان سدهایی بود که اجازه این کار را به روسیه نداد و مانع دستیابی این کشور به دریای مدیترانه‌ای شد که از آن به‌عنوان دریای تمدن‌ها یاد می‌شود. حضور آنکارا و مسکو در سوریه ابتدا به وسیله متحدها هر دو طرف زمینه‌چینی شد اما بعد این حضور مستقیم شد و حتی به مرحله نظامی نیز رسید. در این میان سرنگون‌شدن هواپیمای جنگنده سوخوی روسیه اتفاق تلخی بود که سرانجام به قطع ارتباط بین دو کشور منجر شد.

اردوغان بیا پوتین فرقی ندارد. درست است که جنگی بین این دو نفر در جریان است اما این جنگ کاملا تحت کنترل است زیرا هیچ‌یک از این دو نمی‌خواهند این جنگ را به مرزهای ممنوع بکشاند. حتی سخاا مثبت این دو کاملا فریبکارانه است. روزنامه‌های ترکیه از قول پوتین نقل کردند که روسیه مایل است روابط خود را با ترکیه بهبود بخشد، به شرط اینکه ترکیه‌گام‌های ملموسی در این مسیر بردارد. یکی از این گام‌ها به گفته پوتین، عذرخواهی به خاطر سرنگون‌کردن هواپیمای روسی است. اما «نعمان کورتولموش» معاون نخست‌وزیر ترکیه خواستار گفت‌وگو بین دو دولت شد و گفت هیچ‌یک از دو طرف از یکدیگر بی‌نیاز نیستند. او بدون آنکه عذرخواهی کند، اشتباه آنکارا را بذپرفت و گفت: «اگر هواپیمای ترکی می‌دانست هواپیمای مذکور روسی است، به شکل دیگری عمل می‌کرد». در چنین فضای فریبکارانه‌ای است که بلافاصله می‌شویم ترکیه مسکو را متهم می‌کند که اسلحه به اختیار حزب «کارگران کردستان» گذاشته است و روسیه نیز آنکارا را متهم می‌کند که اسلام‌گرایان داخل روسیه را مسلح کرده است.

اما نه روسیه به دوران تزار دیگری برمی‌گردد و نه ترکیه به دوران عثمانی، بلکه از این دو واژه استفاده می‌شود تا حمایت از نخبگان حاکم در هر دو کشور جذب و به رهبران هر دو کشور نوعی کاریزما داده شود. از این رو پوتین می‌شود حامی روسیه مقدس و اردوغان، حامی اسلام سیاسی. اما تزار روس و سلطان عثمانی هر دو از مشکلات دیگری رنج می‌برند. مشکلات آنها ریشه در مسائل اقتصادی و سیاسی داخلی کشورشان دارد و هر دو نیز در ارتباط با اروپا و ایالات متحده آمریکا به بن‌بست خورده‌اند. در این میان کسی نیست که این واقعیت‌ها را در نظر و جلوی آن توهمات تاریخی را بگیرد.

از آنجا که اردوغان نتوانست دولتی مقتدر تشکیل دهد، دیگر شایستگی تأثیرگذاری مثبت بر ترکمان‌ها را در آن سوی مرزهایش نخواهد داشت. ترکمان‌ها در بخش‌های مختلف آسیا پراکنده‌اند و به بهانه‌ای در دست ترکیه تبدیل شده‌اند تا از طریق آنها بر روسیه و چین فشار وارد کنند. اردوغان باید بداند افغانستان اقدام به ترمیم‌قصر «امان‌الله خان» کرد تا یادی شود از پادشاهی که روزگاری دوست آتاتورک بود. کسی که می‌خواست جنبشی مشابه ترکیه را در افغانستان به راه اندازد اما با افزایش قدرت گروه‌های قومی و مذهبی شکست خورد. اما در شرایطی که افغانستان قوی‌تر حاکم نوکرای خود را بازسازی می‌کند، اردوغان به آرامی و لجاجت قصر عامل نوکرایی در ترکیه را با توهم عثمانی‌گرایی از بین می‌برد. پوتین نیز باید بداند روسیه ناچار است به جای هوتمات بازگرداندن دوران تزارها، به نیازهای ملتش در آستانه قرن بیست‌ویکم توجه کند.

برای «دونالد ترامپ»، نامزد نهایی جمهوری‌خواهان در انتخابات سال جاری ریاست‌جمهوری آمریکا، حادثه تروریستی روز یکشنبه در کلوب هم‌جنس‌گرایان «اورلاندو» احتمالا یکی از بهترین اتفاقاتی بود که می‌توانست در پنج ماه مانده به انتخابات نهایی، کمک حال کارزار تبلیغاتی‌اش باشد. هیجان میلیارد رنویپورکی بدان حد بود که تصمیم گرفت، حتی شده برای یک روز، عطای گردهمایی‌های معمول انتخاباتی و برنامه‌های گفت‌وگوی زنده تلویزیونی را به لقایش بخشیده و با انتشار بیانیه‌های متعدد اینترنتی در انتقاد از سیاست‌های جاری حزب حاکم دموکرات و نامزد آتی آنان، تا بدان جا پیش رود که در پستی توئیتری، مراتب قدردانی خود را از سبیل تیرها ها اعلام کند؛ تبریک‌هایی که دیدگاه او، شهادی بر صحت موضعش در قبال اسلام افراطی است. ترامپ ضمن تأکید دوباره بر لزوم ممنوعیت موقت پذیرش مسلمانان در خاک ایالات متحده، از «هیلاری کلینتون»، نامزد نهایی دموکرات‌ها و تمایلش برای افزایش چشم‌گیر نرخ پذیرش مهاجران خاورمیانه‌ای به شدت انتقاد کرده و هشدار داده است این حادثه تاسف‌بار که با گرفتن جان ۵۰ نفر، مرگ‌بارترین تیراندازی عمومی تاریخ آمریکا لقب گرفته، تنها آغازی بر موج فراینده تروریسم است. نامزد نهایی جمهوری‌خواهان خاطرنشان کرده: اگر ریاست‌جمهوری هیلاری به معنای افزایش صدهاهازار نفری مهاجران خاورمیانه‌ای باشد، آن‌گاه دیگر نمی‌توان در سایه ناتوانی‌های دولت در نظارت بر آنان و همچنین تأمین مخارج‌شان، مانع از رادیکالیزه‌شدن نسل دوم مهاجران شد.

ترامپ که این دست مواضع جنجال‌برانگیزش، پیش‌تر آماج انتقادات دموکرات‌ها و البته بخش کوچکی از جمهوری‌خواهان قرار گرفته، اظهار کرده: حملات اخیر نشان می‌دهد باید همیشه گوش‌به‌زنگ تهدیدهای تروریستی بود و در این مسیر نمی‌توان همواره از لحاظ سیاسی، درست عمل کرد. اشاره ترامپ

● **۱۵آوریل سال ۲۰۰۷**: «سونگ هوی چو»، دانشجوی دانشگاه ویرجینیا تک، در محوطه این دانشگاه ۲۷ دانشجو و پنج نفر از کارکنان دانشگاه را به ضرب گلوله کشت و بعد از آن خودکشی کرد. او در ویدئویی از «جبه‌سوسول‌های» پول‌دار شکایت کرده بود.

● **۱۴ دسامبر ۲۰۱۲**: در این روز «آدام لانزای»، ۲۰ساله، با حمله به دبستان «سندی‌هوک» در نیوتاون در ایالت کانکتیکات ۲۷ نفر را کشت. بعد از این حمله اعلام شد آدام لانزا دچار مشکلات شدید روانی بوده است.

● **اول اکتبر ۱۹۹۱**: «جورج هنارد»، ۳۵ساله، در تیراندازی در کافه‌ای در کیلین تگزاس ۲۳ نفر را کشت. این حمله یکی از مرگ‌بارترین تیراندازی‌های آمریکا خارج از فضاهای آموزشی بود.

حمله تروریستی به کلوب هم‌جنس‌گرایان «اورلاندو» در ایالت فلوریدا، بزرگ‌ترین حمله مسلحانه در تاریخ معاصر آمریکا تلقی شده است. اوضاع مرتبط با این حمله در ابعاد امنیت ملی، تروریسم اسلامی، قانون مهاجرت، آزادی تهیه و حمل سلاح و حقوق اقلیت‌های جنسی که در انگیزه این حمله تروریستی عامل جنایت وجود داشته است، هر کدام به فراخور اهداف محافظه‌کارانه جمهوری‌خواهان و لیبرالیسم دموکرات‌ها در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری ماه نوامبر ۲۰۱۶ بدون تردید به یک بحث مجوری و عمده در روزهای آینده تبدیل خواهد شد.

چنانچه از همان ابتدای موج خبری ناشی از این اقدام تروریستی از طرف جناح جمهوری‌خواهان با تأکید بر ناکارآمدی سیاست‌های امنیتی و ضدتروریستی دولت «باراک اوباما»، رویکردی سخت و قاطع‌تر در قبال امنیت و تروریسم طرح شد. «دونالد ترامپ»، نامزد نهایی این حزب در انتخابات ریاست‌جمهوری، ضمن تأکید بر «برخورد قوی و هوشمندانه» با اقدامات تروریستی در تویتی می‌گوید «اگر اوباما با صراحت از واژه تروریسم اسلام

جهان

واکنش نامزدهای اصلی آمریکا به کشتار «اورلاندو» جنجال برانگیز شد

به‌اعتبار ترور

البته پیش از هر چیز به سخنرانی رئیس‌جمهور «باراک اوباما» در کاخ سفید بود که ساعاتی پس از تیراندازی در اورلاندو، آن را عملی تروریستی و زاییده نفرت، خواند و بار دیگر به تمامی هم‌وطنانش یادآوری کرد، اجازه ندهند اتفاقاتی این‌چنین موجب تغییر در ارزش‌هایی شود که آنان را آمریکایی ساخته است. اوباما، همچنین با اشاره به بحث‌های اخیر پیرامون قوانین منع اسلحه، اذعان کرد: کشتار اورلاندو بار دیگر نشان داد دسترسی به اسلحه‌هایی که می‌تواند جان افراد را در مدارس، کلیساها و کلوب‌های شبانه بگیرد، تا چه میزان در ایالات متحده آسان شده است؛ واقعیتی که به گفته رئیس‌جمهور آمریکا، چهره کشور را به شدت تغییر داده و تک‌تک آمریکایی‌ها را با این پرسش روبه‌رو کرده آیا تصمیمی برای تصحیح چهره کنونی کشور دارند یا خیر.

مرگ‌بار ترین تیراندازی‌ها در آمریکا

● **۱۸ جولای ۱۹۸۴**: «جیمز هوپرتی»، ۴۱ساله، ۲۱ نفر از مشتریان و کارکنان رستوران مک‌دونالدی در «سن بیسدروی» ایالت کالیفرنیا را کشت. او نگهبان سابق این رستوران بود که از کارش اخراج شده بود.
● **اول اگوست ۱۹۶۶**: «چارلز جوزف ویتمن»، تفنگدار سابق آمریکایی، بعد از کشتن مادر و همسرش به دانشگاه «استین» تگزاس رفت و ۱۶ نفر دیگر را کشت. کالیدشکافی جسدش نشان داد تومور مغزی داشته اما معلوم شد آیا این بیماری نقشی در انگیزه‌اش برای تیراندازی داشته یا نه.
● **۲۰ اگوست ۱۹۸۶**: «باتریک هنری شریل»، پستیچی، ۱۴ نفر از کارکنان اداره پستی در شهر «ادوموندو» واقع در ایالت کالیفرنیا را کشت و با شلیک گلوله به سرش خودکشی کرد. او پیش از آن به دلیل عملکردش در کار مواخذه شده بود.

غبار سیاست بر حادثه تروریستی اورلاندو

اردشیر زارعی‌قنواتی

رقابت‌های سیاسی بین دو جناح عمده در ساخت سیاسی کشور در آستانه این انتخابات می‌تواند برخورد بازارنده و مطلوب در قبال این پدیده جنایت‌کارانه و امنیت عمومی را هم تحت‌الشعاع اهداف سیاسی قرار داده و همچون حوادث تروریستی ۱۱ سپتامبر، به بهانه‌ای برای دستیابی به اهداف غیرمرتبط با موضوع تبدیل شود. به‌همین‌دلیل جامعه به‌شدت فکلی‌شده کنونی آمریکا در قبال نکرش و چگونگی برخورد با حوادث تروریستی، ازجمله حادثه اورلاندو به دلیل تقدم رقابت‌های سیاسی بر حفظ وحدت ملی، تحت‌تأثیر این اقدام تروریستی می‌تواند دچار انشقاق بیشتری هم شود. از طرف دیگر، براساس گزارشات اولیه به نظر می‌رسد که عامل حمله بیش از آنچه مرتبط با سلول‌های سازمانی داعش بوده باشند، به دلیل

برای دفاع از کشور در برابر تهدیدهای داخلی و خارجی سخن گفته است. تلاش‌هایی که به گفته وزیر خارجه سابق ایالات متحده، نه تنها متضمن شکست گروه‌های تروریستی بین‌المللی، همکاری با متحدها و مؤتلفان جهانی برای تعقیب اعضای آنان در هر گوشه‌ای از دنیا، ناکام‌گذاشتن برنامه‌هایشان در جذب افراد جدید و همچنین تحکیم مواضع و راهبردهای دفاعی در داخل خاک آمریکاست، بلکه باید در چارچوبی صورت گیرد که نشان از مرعوب‌نشدن وفاداری به ارزش‌های آمریکایی دارد. کلینتون سپس در انتهای بیانیه خود، خواستار اعمال محدودیت‌های بیشتر در قبال خرید و فروش اسلحه شده و اعلام کرده است: اکنون زمان آن است تا عقابت، دست تروریست‌ها و دیگر جنایت‌کاران خاک‌نشین از سلاح‌هایی مشابه آنچه یکشنبه شب در اورلاندو جوی خون به راه انداخت، کوتاه شود.

لس‌انجلسی‌ناکام

اما درست در شرایطی که تیراندازی وحشیانه «عمر صدیق متین»، شهروند آمریکایی افغان‌تبار، در فلوریدا می‌رود تا موضوع پاسخ‌گویی به چنین تهدیدهایی را به محور اصلی منازعات انتخاباتی دو جناح سیاسی عمده ایالات متحده بدل کند؛ مقامات رسمی کالیفرنای جنوبی از بازداشت مرد مسلح دیگری خبر داده‌اند که بنا بر اعتراف‌اش، با سه قبضه مسلسل و مواد شیمیایی لازم برای ساخت بمب، در حال حرکت به سمت مراسم رژه سالانه همجنس‌گرایان در لس‌انجلس بوده است. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، فرد بازداشت‌شده «جیمز وسلی‌هاول» نام دارد. او که ۲۰ سال داشته و اهل ایالت ایندیانای آمریکا است، پس از بازداشت‌شدن در داخل خودرویش و کشف اسلحه، مهمات و پنج گالن مواد شیمیایی برای ساخت دستگاه‌های انفجاری در آن به پلیس گفته راهی رژه همجنس‌گرایان در لس‌انجلس بوده است. هنوز مشخص نیست آیا انگیزه او از شرکت در رژه مذکور، تروریستی بوده است یا خیر.

● **۲ دسامبر ۲۰۱۵**: سیدرضوان فاروق و همسرش تشفین مالک با تیراندازی در یک مراسم ۱۴ نفر را در مجتمع بهزیستی سن‌برناردینوی کالیفرنیا کشتند و ۲۲ نفر دیگر را زخمی کردند. دولت آمریکا اعلام کرد این حمله تروریستی بوده است.
● **۲۰ آوریل ۱۹۹۹**: «ایرک هریس»، ۱۸ساله و «دیلان کلبولد»، ۱۷ساله، در حمله به دبیرستانی ۱۲ دانش آموز و یک معلم را به ضرب گلوله کشتند. هر دو مهاجر خود را در کتابخانه مدرسه کشتند.
● **۵ نوامبر ۲۰۰۹**: «نضال مالک حسن»، ۳۹ساله، روان‌پزشک و سرگرد ارتش آمریکا، ۱۳ نفر را در پایگاه نظامی فورت‌هود در ایالت تگزاس کشت و حدود ۳۰ نفر دیگر را زخمی کرد. او به اعدام محکوم شده است.

تمایلات ایدئولوژیک خود نوعی سمپاتی با این گروه داشته که بنا بر سوابق گذشته او مستعد خشونت‌ورزی بوده است. بدون هیچ تردیدی حادثه اورلاندو یک اقدام کاملا حساب‌شده تروریستی بوده است که در کمال آرامش و به صورت حرفه‌ای انجام شده است. حال این سؤال در مقابل سیستم امنیتی و پلیسی آمریکا قرار می‌گیرد که چگونه یک نفر به‌تنهایی می‌تواند در مرکز شهر و آن هم به یک کلوب مختص هم‌جنس‌گرایان که به دلایل حساسیت‌های فرهنگی همیشه به‌عنوان یک هدف بالقوه محسوب شده و باید از امنیت بیشتری برخوردار باشد دست به جنایت می‌زند، پلیس بعد از سه ساعت و پس از کشته‌شدن بیش از ۵۰ نفر، موفق به مهار این حمام خون می‌شود. به احتمال زیاد در روزهای آینده انگشت اتهام به سمت پلیس به دلیل تعلل و کنترل‌نکردن حوزه استحقاقی خود نشانه خواهد رفت، ولی تأثیر این حمله بر گسل‌های سیاسی-اجتماعی در جامعه آمریکایی حول ابعادی که در متن و حاشیه این اقدام تروریستی وجود دارد، انکارناپذیر خواهد بود.

شرط «سندرز» برای حمایت از «کلینتون»

از نوابان ثروت این کشور است، به حزبی تبدیل کند که به درد و رنج طبقه متوسط رو به افول جامعه آمریکا توجه کند. بااین‌حال، به گفته سندرز، شکست «دونالد ترامپ»، نامزد جمهوری‌خواهان در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، اولویت اوست و به نظر می‌رسد برای شکست ترامپ قرارگرفتن

سندرز در کنار کلینتون اجتناب‌ناپذیر است. حمایت سندرز و کمپین انتخاباتی او از کلینتون، می‌تواند برگ‌برنده وزیر خارجه سابق آمریکا در مبارزه با ترامپ باشد. سندرز با گرفتن مواضعی نظیر «دونالد ریگان»، رئیس‌جمهوری سابق جمهوری‌خواه آمریکا، با شعار سیستم آموزشی و مراقبت‌های بهداشتی برای همه توانست رأی بسیاری از جوانان و زنان را به سوی خود جذب کند و رأی آنها به سندرز باعث شد سناتور «ورمونته» ۴۵ درصد آرای وکالتی دموکرات‌ها را در کنگره ملی این حزب در ماه جولای از آن خود کند. هیلاری کلینتون هفته گذشته خود را نامزد نهایی دموکرات‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا اعلام کرد و «بارک اوباما»، رئیس‌جمهوری این کشور، نیز پس از دیدار با سندرز، در پیامی ویدئویی حمایت خود را از کلینتون اعلام کرد.

رویداد

۲۰کشته‌درحمله‌به‌ادلب درسوریه

● بر اثر بمباران هوایی شهر ادلب در شمال سوریه، بیش از ۲۰ نفر کشته شده‌اند. به گزارش بی‌بی‌سی، بنا بر گزارش سازمان «دیدبان حقوق بشر- سوریه» که در بریتانیا مستقر است، یکی از مناطقی که هدف قرار گرفته، یک بازارچه بوده است. به گفته همین گزارش‌ها، دست‌کم پنج کودک در میان قربانیان بوده‌اند. شهرک «معره النعمان» در جنوب ادلب هم، بمباران شده و بنابر گزارش‌ها، شش نفر در این حادثه کشته شده‌اند. در ماه‌های اخیر، نیروهای دولتی سوریه با کمک حملات هوایی روسیه، موفق شده‌اند در منطقه حلب پیشروی‌هایی داشته باشند. آنها توانسته‌اند مناطق تحت کنترل شورشیان در حلب را محاصره کرده و یکی از دو راه ارتباطی شورشیان با ترکیه را از کنترل آنها خارج کنند.

دستیار پیشین، رقیب انتخاباتی «نیکلاسارکوزی»

● «هنری گُنو»، یکی از دستیاران پیشین «نیکلا سارکوزی»، رئیس‌جمهور اسبق فرانسه، اعلام کرد در انتخابات مقدماتی حزب محافظه‌کار با سارکوزی رقابت خواهد کرد. به گزارش رویترز، نتایج این انتخابات مقدماتی، نامزد اصلی حزب محافظه‌کار را برای رقابت در انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه در سال ۲۰۱۷ تعیین خواهد کرد. هنری گُنو که متن بسیاری از سخنرانی‌های سارکوزی در زمان ریاست‌جمهوری‌اش نوشته اوست، یکی از نزدیکان مشاوران رئیس‌جمهور سابق فرانسه به‌شمار می‌رود. او به‌عنوان یک قانونگذار از «حزب جمهوری‌خواه» در گفت‌وگو با رادیو بین‌المللی فرانسه گفت از سیاست‌های ریاضت اقتصادی به ستوه آمده است.

ارائه نقشه راه سازمان ملل درباره یمین

● مذاکرات صلح یمن با نظارت سازمان ملل از ۵۰ روز پیش در کویت آغاز شد، اما هنوز هیچ پیشرفت درخورتوجهی در این مذاکرات دیده نمی‌شود و حتی توافق تبادل اسرا نیز که قرار بود قبل از ماه رمضان اجرائی شود، به طور کامل اجرا نشد. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه الشرق الاوسط، دو طرف یکدیگر را به کارشکنی در مذاکرات و جدی‌نبودن متهم می‌کنند. هیات دولت مستعفی یمن، بارها از مذاکرات به بهانه‌های مختلف کنار کشیده است و برخی معتقدند که این مذاکرات اکنون وارد مرحله «حساس و خطرناکی» شده است. انصارالله یمن اخیرا بیانیه‌ای را صادر و در آن تأکید کرد: هرگونه راهکاری که شامل توقف دائم تجاوز و محاصره یمن و توافق درباره نهاد ریاست‌جمهوری و تشکیل دولت وحدت ملی و تشکیل کمیته نظامی و امنیتی نباشد، مقبول نیست.

«نبیل رجب» بازداشت شد

● «سمیه رجب»، همسر «نبیل رجب»، فعال حقوقی بحرین، اعلام کرد نیروهای دستگاه امنیتی آل‌خلیفه صبح دوشنبه همسرش را در خانه‌شان واقع در منطقه بنی‌جرمه بازداشت کردند. به گزارش ایسنا، به نقل از روزنامه الوسط چاپ بحرین، رجب در ادامه درباره علت بازداشت همسرش ابراز بی‌اطلاعی کرد و گفت: مسئولان امنیتی در این خصوص توضیحی به من ن داده‌اند.

تظاهرات ضدآمریکایی درتوکيو

● ده‌ها نفر از مردم توکیو در اعتراض به حضور گسترده نظامی آمریکا در ژاپن در مرکز پایتخت این کشور، دست به راهپیمایی اعتراضی زدند. بسیاری از آنها برنها و پلاکارت‌هایی در دست داشتند که بر روی آن نوشته شده بود: نه، به تأسیس پایگاه نظامی بیشتر آمریکا. به گزارش خبرگزاری فرانسه، بالاگرفتن احساسات ضدآمریکایی در ژاپن پس از آن روی می‌دهد که یکی از کارمندان پایگاه نظامی این کشور در استان اوکیناوا، به اتهام تجاوز و قتل یک زن ژاپنی دستگیر شد. این راهپیمایی اعتراضی که مردم در آن خواستار توقف ایجاد یک پایگاه نظامی جدید آمریکا در جزیره اوکیناوا شدند، یک هفته پیش از تظاهرات مقرر مردم این استان جنوبی ژاپن است که می‌خواهند علیه حضور نظامی آمریکا در منطقه خود، برپا کنند.

گسترش دولت قانون‌مدار در چین

● «آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان، از رهبران چین خواست تا آزادی بیشتری به سازمان‌های غیردولتی بدهند. او دولت چین را به گسترش قانون‌مداری فراخواند و نسبت به چین به‌عنوان یک اقتصاد بازار آزاد، ابراز تردید کرد. مرکل برای سفری سه روزه وارد چین شد. مرکل که در فرهنگستان علوم چین سخن می‌گفت، در نطق خود از رهبری چین خواست به سازمان‌های غیردولتی خارجی، امکان فعالیت بدهد. لایحه‌ای وارداتی در چین در جریان است که از ژانویه سال ۲۰۱۷ فعالیت‌های این سازمان‌ها را در چین ممنوع اعلام و مصوب می‌کند این سازمان‌ها اجازه واردشدن به حوزه سیاست را ندارند. کمیسوین اتحادیه اروپا در گذشته بارها به دلیل ارائه قیمت‌های بسیار نازل «دامپینگ»، علیه چین مجازات‌های گمرکی وضع کرده بود.